

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שקלים פרק ב'

א מִצְרַפִּין שְׁקִלִים לְדַרְכוֹנוֹת מִפְּנֵי מִשׁוּי הַדָּרָךְ. כָּשֶׁם שֶׁהָיוּ שׁוֹפְרוֹת בַּמִּקְדָּשׁ, כִּךָּ הָיוּ שׁוֹפְרוֹת בַּמִּדְיָנָה. בְּנֵי הָעִיר שֶׁשְּׁלְחוּ אֶת שְׁקֵלֵיהֶן וְנִגְנְבוּ אוֹ שֶׁאֲבָדוּ – אִם נִתְרַמָּה הַתְּרוּמָה, נִשְׁבְּעִין לְגֹזְרִים, וְאִם לֹא, נִשְׁבְּעִין לְבְנֵי הָעִיר, וּבְנֵי הָעִיר שׁוֹקְלִין תַּחְתֵּיהֶן. נִמְצָאוּ אוֹ שֶׁהִחְזִירוּם הַגֹּנְבִים, אֵלּוּ וְאֵלּוּ שְׁקִלִים, וְאִין עוֹלִין לָהֶן לְשָׁנָה הַבֹּאֵה.

ב הַנּוֹתֵן שְׁקֵלוֹ לְתַבִּירוֹ לְשִׁקּוֹל עַל יָדוֹ, וְשִׁקְלוֹ עַל יָדֵי עַצְמוֹ, אִם נִתְרַמָּה תְּרוּמָה, מְעַל. הַשׁוֹקֵל שְׁקֵלוֹ מִמְעוֹת הַקֹּדֶשׁ, אִם נִתְרַמָּה תְּרוּמָה וְקָרְבָּה הַבְּהֵמָה, מְעַל. מִדְּמֵי מַעֲשֵׂר שְׁנֵי וּמִדְּמֵי שְׁבִיעִית, יֹאכֵל כִּנְגֻדָן.

ג הַמְכַנֵּס מְעוֹת וְאָמַר "הָרִי אֵלּוּ לְשִׁקְלִי" – בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים מוֹתְרִן נִדְבָה, וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים מוֹתְרִן חוֹלִין. "שֶׁאֲבִיא מֵהֵן שְׁקִלִי", שְׁוִין שֶׁמוֹתְרִן חוֹלִין. "אֵלּוּ לְחֻטְאֵתִי", שְׁוִין שֶׁהַמוֹתֵר נִדְבָה. "שֶׁאֲבִיא מֵהֵן לְחֻטְאֵתִי", שְׁוִין שֶׁהַמוֹתֵר חוֹלִין.

ד אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן: מַה בֵּין שְׁקִלִים לְחֻטְאֵת? אֵלּא שֶׁהַשְּׁקִלִים יֵשׁ לָהֶם קֶצֶבָה, וְלְחֻטְאֵת אִין לָהּ קֶצֶבָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף לְשְׁקִלִים אִין לָהֶן קֶצֶבָה, שֶׁכִּשְׁעָלוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגּוֹלָה הָיוּ שׁוֹקְלִים דְּרַכּוֹנוֹת, תָּזְרוּ לְשִׁקּוֹל סְלָעִים, תָּזְרוּ לְשִׁקּוֹל טַבַּעִין וּבִקְשׁוּ לְשִׁקּוֹל דִּינָרִים. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן: אִף עַל פִּי כֹן יָד כּוֹלֵן שְׁוֵה, אֲבָל חֻטְאֵת – זֶה מְבִיא בְּסֻלַּע וְזֶה מְבִיא בְּשֵׁלֶשׁ.

שקלים פרק ב'

א מִצְרַפִּין שְׁקִלִים לְדַרְכוֹנוֹת מִפְּנֵי מִשׁוּי הַדָּרָךְ. כָּשֶׁם שֶׁהָיוּ שׁוֹפְרוֹת בַּמִּקְדָּשׁ, כִּךָּ הָיוּ שׁוֹפְרוֹת בַּמִּדְיָנָה. בְּנֵי הָעִיר שֶׁשְּׁלְחוּ אֶת שְׁקֵלֵיהֶן וְנִגְנְבוּ אוֹ שֶׁאֲבָדוּ – אִם נִתְרַמָּה הַתְּרוּמָה, נִשְׁבְּעִין לְגֹזְרִים, וְאִם לֹא, נִשְׁבְּעִין לְבְנֵי הָעִיר, וּבְנֵי הָעִיר שׁוֹקְלִין תַּחְתֵּיהֶן. נִמְצָאוּ אוֹ שֶׁהִחְזִירוּם הַגֹּנְבִים, אֵלּוּ וְאֵלּוּ שְׁקִלִים, וְאִין עוֹלִין לָהֶן לְשָׁנָה הַבֹּאֵה.

ב הַנּוֹתֵן שְׁקֵלוֹ לְתַבִּירוֹ לְשִׁקּוֹל עַל יָדוֹ, וְשִׁקְלוֹ עַל יָדֵי עַצְמוֹ, אִם נִתְרַמָּה תְּרוּמָה, מְעַל. הַשׁוֹקֵל שְׁקֵלוֹ מִמְעוֹת הַקֹּדֶשׁ, אִם נִתְרַמָּה תְּרוּמָה וְקָרְבָּה הַבְּהֵמָה, מְעַל. מִדְּמֵי מַעֲשֵׂר שְׁנֵי וּמִדְּמֵי שְׁבִיעִית, יֹאכֵל כִּנְגֻדָן.

ג הַמְכַנֵּס מְעוֹת וְאָמַר "הָרִי אֵלּוּ לְשִׁקְלִי" – בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים מוֹתְרִן נִדְבָה, וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים מוֹתְרִן חוֹלִין. "שֶׁאֲבִיא מֵהֵן שְׁקִלִי", שְׁוִין שֶׁמוֹתְרִן חוֹלִין. "אֵלּוּ לְחֻטְאֵתִי", שְׁוִין שֶׁהַמוֹתֵר נִדְבָה. "שֶׁאֲבִיא מֵהֵן לְחֻטְאֵתִי", שְׁוִין שֶׁהַמוֹתֵר חוֹלִין.

ד אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן: מַה בֵּין שְׁקִלִים לְחֻטְאֵת? אֵלּא שֶׁהַשְּׁקִלִים יֵשׁ לָהֶם קֶצֶבָה, וְלְחֻטְאֵת אִין לָהּ קֶצֶבָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף לְשְׁקִלִים אִין לָהֶן קֶצֶבָה, שֶׁכִּשְׁעָלוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגּוֹלָה הָיוּ שׁוֹקְלִים דְּרַכּוֹנוֹת, תָּזְרוּ לְשִׁקּוֹל סְלָעִים, תָּזְרוּ לְשִׁקּוֹל טַבַּעִין וּבִקְשׁוּ לְשִׁקּוֹל דִּינָרִים. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן: אִף עַל פִּי כֹן יָד כּוֹלֵן שְׁוֵה, אֲבָל חֻטְאֵת – זֶה מְבִיא בְּסֻלַּע וְזֶה מְבִיא בְּשֵׁלֶשׁ.

שקלים

פרק ב'

ה מ ח מ ע
 ה ח מ ח מ ח
 י ו ו מ ו ו
 ה פ ש פ ל ח ו א
 מ ג
 מ ע ל מ מ ל
 מ ש ל מ פ ל
 מ ג ל מ ג ל
 מ ע ל מ ע ל ע
 מ ש ל מ ש ל
 ש מ ה ל מ ה
 ל ר מ א מ ה ? מ
 ע ש א א ר ג א מ ה
 ה ל ג ע ק

שקלים

פרק ב'

ה מותר שקלים, חולין. מותר עשירית האיפה חולין. מותר קיני זבין, קיני זבות, קיני יולדות, וחטאות ואשמות, מותריהן נדבה. זה הכלל: כל שהוא בא לשם חטאת ולשם אשמה, מותרן נדבה.

מותר עולה לעולה. מותר מנחה למנחה. מותר שלמים לשלמים. מותר פסח לשלמים. מותר נזירים לנזירים. מותר נזיר לנדבה.

מותר עניים לעניים. מותר עני לאותו עני. מותר שבויים לשבויים. מותר שבוי לאותו שבוי. מותר המתים למתים. מותר המת ליורשיו. רבי מאיר אומר מותר המת יהא מונח עד שיבוא אליהו. רבי נתן אומר מותר המת בונין לו נפש על קברו.

